

تصویر شهدای اقتدار ایران روی دیوار نگاره میدان انقلاب

همزمان با تشییع پیکر شهدای اقتدار با بدرفه دیدنی مردم قدرشناس ایران، دیوارنگاره میدان انقلاب نیز تغییر کرد.

دیروز شنبه ۷ تیر، همزمان با تشییع پیکر شهدای عزیز اقتدار با بدرفه دیدنی مردم قدرشناس ایران، دیوارنگاره میدان انقلاب تهران نیز مزین به تصویر شهدا شد. تشییع پیکر بیش از ۶۰ شهید مقاومت، از فرماندهان نظامی تا شهدای زن و کودک که در پی حمله رژیم صهیونیستی به خاک کشورمان به شهادت رسیده بودند، روز گذشته با حضور پرشور مردم برگزار شد.

رئیس سازمان بسیج رسانه اعلام کرد **شهادت ۹ نفر از اهالی رسانه در جنگ ۱۲ روزه** رئیس سازمان بسیج رسانه اعلام کرد در جریان جنگ ۱۲ روزه اخیر، ۹ نفر از فعالان رسانه‌ای کشور در حملات مستقیم و هدفمند رژیم صهیونیستی به شهادت رسیدند.

دکتر مرتضی کارآموزیان با گرامیداشت یاد شهدای رسانه‌ای این نبرد، گفت: «در میان این شهدا، ۲ نفر از کارکنان رسانه ملی شامل شهید معصومه عظیمی و شهید نیما جریپور، در پی حمله مستقیم به ساختمان شیشه‌ای صاوسیم‌با به شهادت رسیدند.» وی افزود: «همچنین از ۳ خبرگزاری معتبر ما، شهید فرشته باقری - فرزند سردار شهید سپهبد محمدحسین باقری- از خبرگزاری دفاع مقدس و شهید احسان قدری، خبرنگار خبرگزاری ایکن‌ا و دفاع مقدس، به همراه ۳ نفر از فعالان رسانه‌ای و خبرنگاران وابسته به روابط عمومی بسیج و رسانه بسیج‌نیوز شامل شهید علی طهماسبی، شهید معین نظری و شهید رمضان‌علی چویداری - مسئول روابط عمومی سپاه امام حسن مجتبی‌(ع) استوان‌البرز - به شهادت رسیدند. همچنین شهید امیرحسین طلوسی، مدیر کانال روشنا و از چهره‌های شاخص جبهه فرهنگی انقلاب و شهید محمودالوندی از بنیاد رسانه‌ای بیان، دیگر شهدای مظلوم رسانه‌ای کشور در این جنگ ترکیبی هستند.»

کارآموزیان با تسلیت به خانواده‌های این شهدا و جامعه رسانه‌ای کشور تأکید کرد: «این شهدان، خط‌شکنان جهاد تبیین و نماد ایستادگی جبهه رسانه‌ای ایران در برابر روایت‌سازی دروغین دشمن بودند. خون مطهر آنان، چراغ راه فعالان این عرصه خواهد ماند.»

در این جنگ ۱۲ روزه، بیش از ۱۰ نفر از اهالی رسانه نیز مجروح شدند که روند درمان آنان ادامه دارد.

شاعر پاکستانی گفت جنگ علاوه‌بر خسارت‌های مالی و جانی، خسارت‌های فرهنگی هم دارد. به نقل از روابط عمومی خانه کتاب و ادبیات ایران، علی کمیل قزلباش، شاعر، مترجم و استاد زبان فارسی دانشگاه فدرال اردوی اسلام‌آباد است. او اشعاری به زبان فارسی سروده و در یکی از دیدارهای شاعران با رهبر معظم انقلاب نیز حضور داشته است. او سابقه ریاست آکادمی فارسی پاکستان و استادیاری دانشگاه بانوان فاطمه جناح در راولپندی را هم در کارنامه‌اش دارد.

قزلباش در گفت‌وگو با روابط عمومی این موسسه درباره رژیم صهیونیستی و جنایات اخیرش در تجاوز به خاک جمهوری اسلامی ایران، گفت: جنگ و خونوت بدترین راه‌حل برای حل مناقشات میان کشورها است. تاریخ گواه این است که تاکنون هیچ مناقشه و اختلافی بین ملت‌ها و دولت‌ها با زبان تیر و تفنگ به پایان نرسیده و در ادامه نیز نخواهد رسید.

او افزود: همیشه مشکلات با گفت‌وحو حل شده‌است و البته گفت‌وگو نیز باید ریشه امن‌آسانی و فرهنگی داشته باشد. در سالیان اخیر آمریکا و هم‌پیمانانش گفت‌وگوهایی مبتنی بر زبان زور به راه انداخته‌اند.

قزلباش سپس بیان کرد: اسرائیل نه ملت و کشور مشخصی است و نه فرهنگ دارد. هیچ زبانی جز زبان زورگویی، جنایت و جنگ بلد نیست. پس باید با زبان خودشان با آنها صحبت کرد. در این هیچ شکی نیست که جنگ علاوه بر خسارت‌های مالی و جانی، خسارت‌های فرهنگی هم دارد. فرهنگ مناقفانه، فرهنگ ترس، فرهنگ بی‌عدالتی، فرهنگ سکوت علیه زورگویی، فرهنگ خودخواهی و فرهنگ تقویت ظالم، امرغانی است که جنگ با خود به همراه می‌آورد. این مدرس زبان فارسی پاکستانی همچنین با انتقاد از موضع منفعلانه کشورهای مسلمان در برابر تجاوز اسرائیل به خاک ایران، گفت: کشورهای مسلمان در این جنگ با سکوت کرده‌اند یا به گونه‌ای در کنار اسرائیل ایستاده‌اند. این جنگ برای ملت مسلمان و مردم این منطقه فرهنگ بی‌آبرویی و دوری از انسانیت را گسترش می‌دهد.

حضرت امام حسین (ع):

هر کس حق معبودیت خدا را به جا آورد، خداوند بیش از حد انتظار و کفایتش به او عطا می‌کند.

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول: محمد اخوندی
 مدیرعامل: زهرا شکیبایی
 سردبیر: سید عابدین نورالدینی

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر(عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
 روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۹۲ | تلفن: ۶۶۴۱۳۷۸۲ | فاکس: ۶۶۴۱۳۷۹۲
 پیام‌رسان: @vatanemrooz | پست الکترونیک: info@vatanemrooz.ir | چاپ: موسسه جام‌چم برتر پو نا | توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰۰

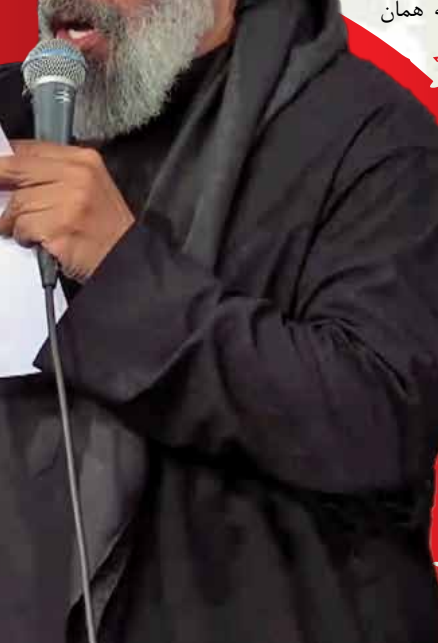
ایرانیان چگونه با توسل به اعتقادات مذهبی و جاذبه میهن‌دوستی از دوگانه‌سازی‌های جعلی عبور کرده است

ملت امام حسین، ملت شکست‌ناپذیر

همان‌های کم‌حجاب و بی‌حجاب، روز جمعه برای تودهنی زدن به دشمنان ملت در آیین امت اسلام، یعنی نماز جمعه شرکت کردند و پرچم‌های سرخ ابا‌عبدالله را بالا بردند. اساساً اینجا دوگانهای وجود ندارد، مگر اینکه عده‌ای بخواهند آن را بترانند تا مقاصد فرقه‌ای و جناحی خودشان را از آن برداشت کنند.از آنها بی‌پرسیم چشم‌اندازتان برای پایان دادن به این جنگ و تهدید چیست؟ قطع به یقین آنها به پیروزی نمی‌اندیشند و برای همین از تفرقه‌نمی‌ترسند و وسط چنین بحران خطرناکی، هیچ ابایی از این ندارند که دست بگذارند روی موارد تفرقه‌انگیز و دوباره دعوا راه بیندازند. در چنین وضعی است که یاد خدا و نام بردن از ذوالفقار در ترانه خواننده پاپ مثل محسن چاوشی اهمیت گفتمانی ویرژهای پیدا می‌کند؛ همان‌طور که پست اخیر او در فضای مجازی به مناسبت شروع ماه محرم مهم است و از آن سو در چنین وضعی است که نوحه‌خوانی وطنی یک مداح مشهور اهل بیت مثل حاج محمود کریمی می‌شود؛ چون از واژه «ایران ذوالفقار» در نوحه محمود کریمی تا عبارات «سجده به ذوالفقار» در ترانه محسن چاوشی، هر دوی آنها در جهت تجمع همه‌قوا و از بین بردن دوگانه‌های کاذب حرکت کرده‌اند. ما بدون امام حسین محال است در این جنگ پیروز شویم، همچنان که در سال‌های ۸۰ سال دفاع مقدس نمی‌توانستیم. دشمن صهیونیستی از سال‌ها پیش برای این رویارویی برنامه ریخته بود و برنامه‌ریزی کلان آنها محدود به وارد کردن ریزبرنده و هک سیستم پدافندی ما نمی‌شد. آنها از مسیرهایی مثل سوریه یا بعضی کشورهای دیگر که همسایه ایران هستند، راههایی برای نفوذ یا ترانزیت هوایی پیدا کردند و اگر درست دقت کنیم، در هر دوی این کشورها عزاداری سالار شهیدان ممنوع شده است. آنها به وضوح امام حسین را مانع مسیرشان می‌بینند و این صرفاً از لاجابت مذهبی نمی‌آید. آنها از امت اسلامی به عنوان حامیان ایران می‌ترسند و می‌خواهند بزرگ‌ترین عامل انسجام‌بخش و اصلی‌ترین انگیزه ایستادگی و مقاومت، یعنی فرهنگ عاشورا را از بین ببرند. مشکل آنها با شربت و قیمه و صدای طبل و سنج نیست. مشکل‌شان این است که نمی‌خواهند ما متحد شویم و فرهنگ مقاومت که به پیروزی نهایی سوق‌مان می‌دهد، در ذهن‌مان بیدار بماند. می‌خواهند ما را فاج ذهنی کنند تا نتوانند نابودمان کنند. امام حسین برای خلافت والایی شدن در شهر کوفه نجاتیبد.

این هنرمند عرصه دفاع مقدس تقدیم کرد و حالا با اقتباس از ترانه محمد نوری، او باز هم فراتر از تجربه‌گرایی‌ها و نوآوری در فرم هنری، یک خلافتی خاص به لحاظ واکنش اجتماعی به‌موقع و هوشمندانه انجام داد.

این کار اما چرا اینقدر دلنشین است؟ موسیقی محمد نوری بسیار زیبات و همه می‌دانند که او صاحب یکی از قوی‌ترین و بهترین صداها در تاریخ معاصر موسیقی ما بود. آیا نوحه‌خوانی محمود کریمی از این جهت فراگیر شد که چیزی بالاتر و برتر از صدای مرحوم استاد نوری داشت؟ آیا آن ملودی چکش خورد و بهتر شد؟ چه چیزی تغییر کرد که این همه باعث تحسین این نوحه‌خوانی چند دقیقه‌ای شد؟ از آن سو باید پرسید آیا در این چند روز ما کم موزیک‌های وطنی شنیدیم؟ آیا اصراً بر میهن‌دوستی چیزی بود که اگر چه لازم داشتیم هیچ‌کس به آن اشار‌های نمی‌کرد؟ جذابیت کار محمود کریمی در این بود که مطابق با شرایط حال حاضر ما دقیقاً سراغ چیزی رفت که غریزه ناخودآگاه ایرانیان به آنها می‌گفت به آن احتیاج دارند. اینکه ما وطن‌مان را دوست داریم، گزاره‌ای بدیهی است و فارغ از ایام جنگ، در باقی مواقع هم می‌توان به بهانه‌های مختلف روی آن تأکید کرد. ما در این لحظه برای همین وطن که دوستش داریم، نیاز به این داریم که با تمام قوا پیروز شویم و اینکه یک مداح اهل بیت در تکیه‌اش و در میان جمع مشک‌پوشان عزای سالار شهیدان برای وطن بخواند و همه سینه بزنند، یعنی تلاشی برای تجمع همه قوا. اخیراً شنیده‌ایم یا خوانده‌ایم که عده‌ای پس از اعلام آتش‌سری و در حالی که هنوز جنگ تمام نشده، دوباره دوگانه امت‌گرایی و ملت‌گرایی را مطرح کرده‌اند و می‌گویند دیدید آنچه ما را نجات داد و در مواقع لزوم می‌تواند همه ایرانی‌ها را دور هم جمع کند، ملی‌گرایی بود؟ در حالی که ما برای پیروزی به همه قوای‌مان احتیاج داریم، اینها آمده‌اند و دوباره روی طبل تفرقه کوبیده‌اند و تلاش می‌کنند ملی‌گرایی عرفی را مقابل آرمان‌گرایی استقلال طلبانه امت اسلامی ایران قرار بدهند. آنها به عمد ندیدند که همان

در کارزار قلب‌ها و ذهن‌ها «ایران» پیروز واقعی است

می‌کنند، بلکه از منظر مبارزه مشروع علیه یک قدرت استعماری و متجاوز می‌بیند. در طول جنگ ۱۲ روزه، این گروه‌ها با سازماندهی تظاهرات، کارزارهای آنلاین و فشار بر سیاستمداران، هزینه حمایت بی‌قیدوشرط دولت‌های‌شان از جنایت اسرائیل را بالا بردند و به صدای رسای مقاومت در قلب غرب تبدیل شدند.

وجه سوم- فراتر از مساله فلسطین: ایستادگی ایران الهام‌بخش تمام ملتها و جریان‌هایی است که با نظم ناغدا لانه جهانی و سیاست‌های مداخله‌جویانه آمریکا مخالفند. از آمریکای لاتین تا افرقا و آسیا، بسیاری از تحلیلگران و فعالان مستقل، رویارویی ایران با آمریکا و اسرائیل را نمادی از به چالش کشیدن سیستم تک‌قطبی و زورگو می‌دانند. برای آنها، ایران در حال پرداخت هزینه‌ای است که بسیاری از کشورها آرزوی پرداخت آن را دارند اما توانش را ندارند. این نگاه، مشروعیت بین‌المللی میبقی برای ایران به امرغان می‌آورد که با هیچ قطعنامه یا تحریمی از بین نرسد.

■ هیمنه‌ای که شکست و دیوار ترس می‌کند فروریخت با کرد این پس‌زمینه، می‌توان مفهوم «پیروزی» را در این منازعه بازتعریف کرد. پیروزی ایران در جنگ ۱۲ روزه، نه در تعداد تلفات دشمن، بلکه در تحقق ۳ هدف راهبردی کلان خلاصه می‌شود:

۱- شکستن تابوی شکست‌ناپذیری دشمن: قدرت آمریکا و سگ

هارش بیش از آنکه بر واقعیت‌های میدانی استوار باشد، بر «تصویر» و «هیمنه» روانی بناشده است. این تصویر، مبتنی بر شکست‌ناپذیری مطلق و توانایی نابودی هر دشمنی بدون پرداخت هزینه است.

نفس ایستادگی شاهانه ایران، ورود به درگیری مستقیم و تحمیل خسارت به دشمن (فارغ از حجم آن) این تصویر را بشدت مخدوش کرد. این اقدام به مثابه فرو ریختن دیوار ترس بود و به تمام جهان نشان داد می‌توان در برابر این غول ظاهراً شکست‌ناپذیر ایستاد و آسیب‌پذیری آن را به نمایش گذاشت. این همان «پیروزی در جنگ اراده‌ها» است، جایی که یک طرف نشان می‌دهد حاضر است برای اصولش تا انتها بایستد و طرف دیگر در دستیابی به هدف اصلی خود یعنی شکستن این اراده، ناکام می‌ماند.

۲- **تحمیل هزینه‌های راهبردی نامتقارن:** پیروزی در جنگ نامتقارن، به معنای وادار کردن دشمن به صرف هزینه‌هایی است که با دستاوردهای آن به هیچ‌وجه همخوانی ندارد. در طول ۱۲ روز جنگ تحمیلی، ایران توانست هزینه‌های سرسام‌آور اقتصادی، امنیتی و حیثیتی را به دشمن تحمیل کند. فعلاً شدن بی‌وقفه و پرهزینه سامانه‌های پدافندی، فلج شدن نسبی اقتصاد، ایجاد حس فراگیر ناامنی در عمق سرزمین‌های اشغالی و مهم‌تر از همه، انزوا و فزاینده بین‌المللی و ایجاد شکاف در جبهه داخلی دشمن، همگی مصادیق این پیروزی است. دشمن برای دستاور ن نظامی محدود، هزینه‌ای راهبردی و بلندمدت پرداخت کرد که اعتماد به نفس و بازدارندگی آن را به شکل جدی تضعیف کرد.

۳- **الهام‌بخشی و الگوسازی برای مقاومت:** شاید بزرگ‌ترین پیروزی راهبردی ایران، پیروزی معنوی و بلندمدت است. مقاومت ایران در این جنگ، به الگویی زنده برای تمام جنبش‌های آزادی‌بخش جهان تبدیل شد. این اقدام به آنها نشان داد مقاومت در برابر قدرت‌های

عقلانیت ملی پیروز میدان

میدانی را موفقیت راهبردی جای‌زنند اما آنچه در عمل رخ داد، رسوایی بزرگی بود که در نهایت منجر به اعتراف تلویحی به ناکامی عملیات‌ها شد. وقتی تصویر اقتدار اطلاعاتی اسرائیل، به واسطه پاسخ‌های بی در برابر این نقشه، آنچه شکل گرفت، نوعی خودآگاهی جمعی بود که نه فقط از دل هراس، بلکه از دل عزت، ایمان و خاطره تاریخی مقاومت برخاسته بود. مردم ایران، نه چون قربانیان منفعل، بلکه چون کنگرانی تاریخی با مساله مشترک، به استقبال این تهدید رفتند و آن را به فرصتی برای بازاندیشی به مفهوم «ملت» و «منیت» تبدیل کردند. از سوی دیگر، روایت‌سازی رسانه‌ای رژیم صهیونیستی نیز با شکست مواجه شد. آنها با اتکا بر امپراتوری خبری غرب و شبکه‌های پارسی‌زبان ضدانقلاب خارج‌نشین، تلاش کردند واقعیت را وارونه نشان دهند. ترور را پیروزی، تردید را پیشرفت و شکست‌های

برپا داشتن یک حق مسلم جنگید که مصادقش در آن مقطع تاریخی خاص، نقض صلح‌نامه معاویه با امام حسن و موروثی کردن خلافت بنی‌امیه و بستن راه کوفه بود و در این مقطع تاریخی می‌تواند مصادقش نقض قوانین بین‌المللی و تعرض به خاک ایران باشد. روش او برای ایستادن و تسلیم نشدن حتی به قیمت شهادت، اگر در فرهنگ امروز هم زنده بماند، کار را برای دشمن صهیونیستی بسیار دشوار می‌کند؛ چون آنها در پیچ تاریخی خطرناک قرار دارند. دوران تک‌قطبی دنیا و یگانگی ایالات متحده به عنوان ابرقدرت برتر مالی و نظامی و حتی فرهنگی رو به افول است. نکته مهم‌تر اینجاست که برای نخستین‌بار بعد از صدها سال قدرت در حال خروج از کشورهای غربی است. یعنی اگر روزگاری پرتغال و اسپانیا به عنوان استعمارگران بزرگ کنار می‌رفتند و به جای‌شان فرانسه و انگلستان می‌آمدند و سال‌ها بعد آنها می‌رفتند و ایالات متحده و روسیه با ۲ پایتخت در آمریکای شمالی و اروپای شرقی قدرت‌های برتر می‌شدند، حالا برای نخستین بار پس از صدها سال زعم‌زهایی از خروج بخش معتناهایی از قدرت، از جغرافیا و جهان غرب مطرح شده است. اسرائیل به‌سه عنوان نیروی نیابتی غرب در غرب آسیا می‌رفتند و حمایت اروپایی‌ها و آمریکایی‌ها نامزد حریف نامی تمام کشورها و ملت‌های منطقه شود و حالا که در سرازیری مرگ تدریجی افتاده است، حس می‌کند زمان به نقفش سپری نمی‌شود و روی همین حساب آنها تا هنوز نیمه‌جانی در خودشان و ایالات متحده باقی مانده، با تمام قوا به ما حمله می‌کنند که شانس خودشان را برای ابقا متحان کرده باشند. ما با دشمنی طرفیم که حس کرده چیزی برای از دست دادن ندارد و با تمام قوا به میدان آمده و خودمان هم باید با تمام قوا در میدان حاضر باشیم. اینجاست که ما برای مقاومت و سلحشوری به فرهنگ عاشورا نیاز داریم و اگر در عاشورای سال ۶۱ هجری، حقی که امام حسین برای احقاق آن ایستاد مساله پیمان‌شکنی امویان و نصب خلافت بود، حالا آن حق استقلال و امنیت ایران است. غیر از حاج محمود کریمی، تعداد دیگری از فرهنگ مقاومت که در این اهل بیت هم در همین روزهای آغازین ماه محرم در کلمه‌ها یا نوحه‌هایی را برای ترویج فرهنگ عاشورایی مقاومت در دفاع از وطن زمره کرده‌اند همان‌طور که غیر از محسن چاوشی، تعداد دیگری از خوانندگان گل‌خوش هم روی همبستگی مردم ایران زیر پرچم خدا و اهل بیت تأکید کردند و گفتند ما مردم ایران غیر از خودمان و خدا هیچ کس را نداریم. این همه چیز ما است؛ تمام قوایی که داریم و نباید اجازه بدهیم بین عناصر و ارکان آن دوگانه‌های جعلی پدید بیاید و نیروی ما را تحلیل ببرد. به یاد باوریم پیام امام اراحل را که روزهای آغازین جنگ تحمیلی اول صادر کردند. کافی است در آن پیام جای کلمه «عراق» را با «اسرائیل» عوض کنیم تا دقیقاً مناسب امروزمان باشد. امام در آن پیام مکتوب فرموده بود: «این وحدت و انسجامی که امروز بین ملت دلیر و ارتش و سپاه شجاع دیده می‌شود، در تاریخ ایران و جهان بی‌سابقه است. حضرات آقایان در هر نقطه که هستند مردم را برای جنگ و درگیری با آمریکا و اذتاب خونخوارش چون رژیم بعث عراق (و حالا بخوانیم اسرائیل) آماده کنند که جنگ، جنگ است و عزت و شرف میهن و دین ما در گرو همین مبارزات است، و میهن از جان عزیزتر ما، امروز منتظر است تا یکایک فرزندان خود را برای نبرد با باطل مهیا سازد. ما باره میهن عزیزمان تا شهادت یکایک سلحشوران ایرانی مبارزه می‌کنیم و پیروزی ما حتمی است.»

ظالم نه تنها ممکن، بلکه ثمربخش است. این «قدرت الهام‌بخشی» سرمایه‌ای است که در درازمدت، محور مقاومت را تقویت و حتی مرزهای آن را بازتعریف کرده و هژمونی آمریکا و اسرائیل را در مناطق مختلف جهان با چالش‌های فزاینده روبه‌رو خواهد کرد. این پیروزی در ذهن‌ها و قلب‌های مبارزان راه آزادی در سراسر جهان حک می‌شود و اثرات آن در دهه‌های آینده پدیدار خواهد شد. **■ اراده ملت‌ها؛ پشیمان مهم برای از بین بردن نظم منسوخ** با اتکا به آنچه در بالا گفته شد، می‌توان بیان کرد جمهوری اسلامی ایران به پیروزی بزرگی دست یافته است اما این پیروزی از جنسی متفاوت با تعاریف کلاسیک پیروزی است؛ ایران موفق شد روایت خود را بر روایت دشمن غالب کند؛ روایت «مقاومت مشروع» در برابر «تجاوز نامشروع». ایران توانست پشتوانه قدرت نرم عظیم خود یعنی حمایت ملت‌های جهان را فعال کرده و آن را به یک نیروی مادی و تأثیرگذار در صحنه بین‌المللی تبدیل کند. پیروزی در این نبرد در شکستن هیمنه‌شمن، تحمیل هزینه‌های گزاف بر او و مهم‌تر از همه، در تثبیت خود به عنوان الگویی الهام‌بخش برای مقاومت جهانی تعریف می‌شود. این جنگ نشان داد در قرن بیست و یکم، قدرت تنها به موشک و اقتصاد خلاصه نمی‌شود؛ قدرت در توانایی روایت‌سازی، در جلب همدمی جهانی و در شجاعت ایستادگی بر سر اصول نهفته است. جمهوری اسلامی با تکیه بر این قدرت نرم، توانست از این آوردگاه سربلند بیرون آید و جایگاه خود را به عنوان محور کلیدی در شکل‌دهی به نظم نوین جهانی که در آن اراده ملت‌ها نقش پررنگ‌تری ایفا می‌کند، تثبیت کند.

شکست خواهد خورد. در نهایت، می‌توان گفت جنگ اخیر میان ایران و رژیم صهیونیستی، اگرچه ممکن است از منظر نظامی چند عملیات محدود تلقی شود اما در باطن خود، آزمونی برای سنجش عمق راهبردی آن طرف بود. ایران، با اتکا به عقلانیت تاریخی، عمق دفاعی بومی و پویایی نرم‌افزار اجتماعی‌اش، توانست از دل این تهدید، فرصت بیافریند. در مقابل، اسرائیل با شکست در تحلیل، محاسبه و روایت، نه فقط یک نبرد را باخت، بلکه یک افق را از دست داد؛ افق برتری اطلاعاتی و روانی بر ملت‌ها و این چیزی نیست که بتوان با عملیات دیگر برآورد. این آن رازبازاری کرد، ریزا شکست معرفتی، آخرین و عمیق‌ترین نوع شکست است؛ شکستی که ریشه در نادانی به امر انسانی دارد و بازگشت از آن، مستلزم چیزی بیش از قدرت نظامی است؛ مستلزم فهمی تازه از حقیقت.